

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mp@pangea.org

Amb el patrocini de la

FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIMECRES 6 D'ABRIL DE 2011

<u>AGENCIA EFE</u>	<u>Les moltes retallades i la lentitud de decidir marquen primers 100 dies d'Ensenyament</u>
<u>ARA DIARI</u>	<u>Rigau també vol 'retallar' la pastisseria industrial i els refrescos dels centres escolars</u>
<u>EL PUNT</u>	<u>Acte multitudinari a Reus en defensa del català a l'escola</u>
<u>3CAT24.CAT</u>	<u>La UE veu manca de col·laboració entre mestres de la mateixa escola</u>
<u>EL PERIODICO</u>	<u>Madrid separarà els millors alumnes en un batxillerat d'elit</u>
<u>ARA CRIATURES</u>	<u>Gestionar cooperatives a les escoles rurals: com preparar emprenedors + vídeo de l'Info K</u>
<u>EL PERIODICO</u>	<u>Petit observatori: La bata, com a eina de treball</u>
<u>EL PERIODICO</u>	<u>Opinió: Uniforme i autoritat</u>
<u>EL PERIODICO</u>	<u>Classes de sexe</u>
<u>EL PAIS</u>	<u>El balón, el rey del recreo</u>
<u>AVUI</u>	<u>Folguera: "S'ha de sumar esforç i paciència al talent"</u>

AGENCIA EFE. 06.04.11

LES MOLTES RETALLADES I LA LENTITUD DE DECIDIR MARQUEN PRIMERS 100 DIES D'ENSENYAMENT

Els primers cent dies de govern de CiU s'han caracteritzat en l'àmbit de l'Ensenyament per anuncis de retallades en subvencions i en despeses del funcionament diari dels centres, i en lentitud al prendre decisions, ja que ni tan sols s'ha concretat el calendari del pròxim curs escolar 2011-2012. Si Ernest Maragall va deixar la conselleria l'any passat sense que els docents aboquessin llàgrimes per ell, a causa dels múltiples distanciaments que van tenir i que fins i tot van causar diverses vagues de mestres, Irene Rigau tampoc ha aconseguit en aquests primers mesos conquerir-los amb les seves propostes.

Caldrà veure què passa a la Taula sectorial convocada per al pròxim 11 d'abril, on la consellera presentarà als sindicats la proposta de plantilla docent per al curs 2011-2012, que ha de servir per obrir un procés de negociació "en l'actual situació de crisi", segons que han informat avui fonts del Departament d'Ensenyament.

El principal objectiu de la consellera, la reducció dràstica del 30% de fracàs escolar que es registra a Catalunya, no ha comportat per ara cap mesura concreta per part del departament, encara que Rigau sí ha expressat en diverses ocasions, una d'elles al Parlament, les seves intencions en aquest sentit. Es tractaria, segons la consellera, de deixar de banda l'educació 'tova' que fins ara ha imperat a les escoles catalanes, fent que els nens aprenguin bé ortografia, recuperant la confiança a l'escola i el respecte a la figura dels professors.

Sense concretar xifres dels recursos econòmics que pensa dedicar a combatre el fracàs escolar atès que els pressupostos del Govern estan prorrogats i els nous s'aprovaran a l'estiu, la titular d'Ensenyament ha propugnat també un Pla Nacional per la Lectura de nens i joves, per millorar la competència lectora, com a una mesura més per combatre el fracàs.

UNIFORMES, EXÀMENS DE SETEMBRE I ALTRES PROPOSTES

Recuperar els exàmens de setembre, realitzar una avaluació de la implantació de la sisena hora a les escoles públiques, si cal continuar amb la setmana blanca en pròxims cursos i que els nens portin uniforme són aspectes

que la consellera ha llançat per al seu debat als agents del sector. Pel que fa a les retallades, aquests cent dies han estat prolífics en aquest aspecte i la tisora s'ha acarnissat en la modernització de les aules, amb la congelació de la implantació del programa 1x1 d'introducció d'ordinadors en l'Educació Secundària, i la reducció de 800.000 euros a uns 200.000 euros per a la setmana blanca.

La consellera ha anunciat que, a causa de la crisi, els barracons no desapareixeran per ara del panorama escolar català i el miler existent -uns 500 més dels quals va deixar el govern de CiU a final de 2003, com Rigau s'encarrega sempre de recordar- continuarà funcionant el pròxim curs, com a mínim.

El funcionament diari dels centres escolars no s'ha deslliurat tampoc de la retallada, i des del departament s'ha alertat als directors que han de tenir compte amb les despeses corrents i que, de forma provisional, compten amb el 20% menys en els seus pressupostos fins a conèixer-se el de la Generalitat.

Aquesta mesura i la reducció en un 60% de les places en la convocatòria d'oposicions per a professors de Secundària no han agradat als sindicats, que es queixen que tampoc s'ha concretat des d'Ensenyament que passarà amb la jornada intensiva del mes de juny.

Sobre aquest tema, Rigau ha informat als sindicats que tot queda com estava, amb el que haurà de ser el consell escolar de cada centre el que decideixi si es fa la jornada intensiva al juny, una qüestió que ja va provocar el passat curs una reacció irada de nombrosos docents i va iniciar la 'guerra de les colònies'. La negativa de molts mestres de centres públics a realitzar colònies i fins i tot sortides en protesta perquè no podien fer jornada intensiva al juny va marcar l'any passat el període final de l'anterior govern tripartit, que finalment va traslladar als consells escolars la resolució d'aquest tema.

Els pares, de la seva banda, valoren la proposta de lluita contra el fracàs escolar però constaten l'escassetat de concreció de la mateixa i demanen que s'acabi amb les incerteses en altres aspectes amb la presentació del pressupost del departament el més aviat possible, ha dit a Efe la presidenta de la Fapac, Imma Fuyà.

[inici](#)

ARA DIARI. 06.04.11

RIGAU TAMBÉ VOL 'RETALLAR' LA PASTISSERIA INDUSTRIAL I ELS REFRESCOS DELS CENTRES ESCOLARS

La consellera d'Ensenyament també insisteix que el Govern no té previst reduir el nombre de professors i que tota la informació que apunti a aquesta idea són només "elucubracions"

La consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, s'ha mostrat a favor de prohibir la venda de productes de pastisseria industrial, llaminadures i refrescos als centres escolars, com una forma de combatre l'obesitat infantil i per evitar convertir les escoles en "aparadors" de productes poc saludables.

Rigau ho ha dit en una entrevista a El món a RAC1, en què també ha rebutjat taxativament que hi hagi cap intenció de reduir la plantilla de professors a causa de la crisi. La consellera ha mantingut que per al Govern el "professorat és clau" per transmetre els coneixements i les actituds als estudiants, i que ara "més que mai la formació és indispensable".

Ha afirmat que "no hi haurà cap supressió de llocs de treball escolar" i ha afegit que totes les informacions i les xifres que es plantegen sobre la reducció del professorat que han aparegut en alguns mitjans són només "elucubracions", ja que les mesures s'estan debatent internament.

Rigau també ha afegit que tot el que afecti el professorat es farà d'acord amb la llei i que el col·lectiu també participarà en la presa de decisions. Respecte a la retallada de despeses dels centres, la consellera ha dit que només es demanarà reduir les despeses de material, com ara d'aigua, paper, llum...; mesures d'estalvi, en paraules de Rigau, "com es faria a una casa".

La titular d'Ensenyament també s'ha manifestat més partidària dels treballs socials per als alumnes més conflictius que de l'expulsió dels centres, de forma que es prioritzin les "mesures de compromís socials" i de voluntariat, per davant de les punitives. Des de la conselleria, en canvi, no es farà cap regulació de la forma de vestir als centres per implantar l'uniforme.

[inici](#)

ACTE MULTITUDINARI A REUS EN DEFENSA DEL CATALÀ A L'ESCOLA

Unes 250 persones assisteixen a una acció de suport a la immersió lingüística

Es va llegir un manifest de rebuig a les sentències del Suprem que qüestionen el català com a llengua vehicular

“L'escola catalana és un model educatiu consolidat, basat en la no-separació dels estudiants per raó de la seva llengua d'origen. Això fa possible que els alumnes coneguin tant el català com el castellà un cop acaben l'ensenyament obligatori, de tal manera que s'afavoreix la cohesió social i la igualtat d'oportunitats”. Aquest va ser un dels múltiples arguments que es van defensar ahir al Palau Bofarull de Reus, en una acció de suport a la immersió lingüística, així com a resposta a les tres sentències dictades pel Tribunal Suprem que qüestionen el paper del català com a llengua vehicular dins del model acadèmic del país.

A l'acte hi van assistir unes 250 persones, entre les quals hi havia membres d'associacions, de sindicats, alumnes, pares i mares d'estudiants, docents i polítics. La iniciativa va ser organitzada per Òmnium Cultural i per altres grups que també formen la plataforma Somescola.cat, que reuneix un conjunt d'entitats cíviques, culturals i de tot l'àmbit educatiu, les quals han elaborat un manifest de rebuig a les resolucions del Suprem que es va llegir per donar a conèixer el seu contingut i que ja té més de 10.600 adhesions. En el document, es fa “una crida a continuar reforçant el model d'escola catalana, que ha funcionat amb èxit durant els darrers trenta anys” i s'insta a “lluitar amb tots els mitjans democràtics per no posar en perill la nostra cultura”.

Passos irreversibles

Malgrat l'atac del Suprem a la metodologia de la immersió lingüística, el president d'Òmnium Baix Camp, Biel Ferrer, va manifestar que “existeixen conquestes que cap adversitat no destruirà”: “Hi ha victòries que ja ningú no ens podrà prendre, com l'obra normativitzadora de Pompeu Fabra”. Va recordar, però, que “els qui han estat i són agents actius de la normalització de l'ús del català als centres docents han patit fortes dificultats”, com “la imposició de la tercera hora de castellà o en castellà el curs passat o la retallada del nombre d'assessors de l'equip de llengua i cohesió social que havien de donar un nou impuls a la immersió”.

Seguint en la tanda de parlaments, Adolf Barceló, de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, va demanar a la Generalitat que “incompleixi les resolucions”. Sumat a aquest reclam, Montserrat Solà, del Centre de Documentació del Patrimoni i la Memòria Carrutxa, va subratllar que “el país es vesteix poble a poble” i que la “llengua no pot segregar les persones”; mentre que els directors de les escoles de Reus Pompeu Fabra i Puigcerver, Laura Mollar i Albert Masdeu, respectivament, van fer al·lusió als centres que impartien en català en la clandestinitat, tenint en compte que la seva empremta va influir “en l'època democràtica, quan el seu ús es va escampar com una taca d'oli”.

Paral·lelament, el mestre i pedagog Joaquim Arenas, un dels primers impulsors de la metodologia de la immersió, va evidenciar l'arbitrarietat de la justícia espanyola, ja que “el desembre de 1994, el Tribunal Constitucional va emetre una sentència que era favorable a la immersió lingüística”. I, finalment, es va aprofitar per reconèixer la tasca d'una veïna de Reus present en l'acte, Maria Teresa Piquer, que va ser inspectora d'ensenyament i mestra, i de la qual es va elogiar que aconseguís “que la immersió lingüística anés guanyant terreny dia a dia als centres, amb un treball minuciós i convincent als claustres i a les famílies”. Piqué va esdevenir, per tant, “pal de paller dels molts i moltes que treballaven per un objectiu comú”: l'escola catalana.

LA FRASE // “Sempre que ha existit catalanitat als centres també hi ha hagut qualitat en l'ensenyament”, Joaquim Arenas, Mestre i pedagog

[inici](#)

LA UE VEU MANCA DE COL·LABORACIÓ ENTRE MESTRES DE LA MATEIXA ESCOLA

Eugenio Rivière, el responsable a la Comissió Europea d'eTwinning, un programa europeu de col·laboració de centres escolars, adverteix que hi ha una falta de col·laboració interna del claustre de professors en molts sistemes escolars del continent. “Quan parles amb professors de tot Europa, en molts casos et diuen que és més fàcil col·laborar amb un soci de l'altra punta d'Europa que dins del mateix centre educatiu”.

Rivière, que ha participat en la Conferència Europea Anual d'Agermanament Escolar, a Budapest, considera que la formació d'equips de professors de diferents disciplines compromesos en projectes d'eTwinning influiria en la reducció d'aquesta manca de col·laboració interna.

Tots els centres de preescolar, Primària, Secundària i Batxillerat dels estats membres poden participar en l'eTwinning, una comunitat de centres escolars d'Europa en què docents de tots els països participants tenen l'oportunitat de dissenyar i compartir un projecte educatiu sobre una o diverses assignatures mitjançant l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació.

Actualment, uns 130.000 docents europeus participen en un projecte d'aquestes característiques, cosa que representa més d'un 3% del professorat, és a dir, una mitjana d'1,4 professors per centre.

[inici](#)

EL PERIODICO. 06.04.11

MADRID SEPARARÀ ELS MILLORS ALUMNES EN UN BATXILLERAT D'ELIT

*Els professors més brillants faran classe als estudiants amb notes més altes, segons el pla d'Esperanza Aguirre
El Ministeri prefereix no dividir els joves i els sindicats titllen la mesura de "classista" i "ridícula"*

La presidenta de la Comunitat de Madrid, Esperanza Aguirre, va treure ahir a passejar en plena campanya preelectoral el seu discurs en què barreja conceptes com l'esforç, el rigor i l'excel·lència en el camp de l'educació. Aprofitant l'entrega d'uns premis a la investigació, Aguirre va anunciar que la comunitat impartirà el pròxim curs un anomenat Batxillerat d'Excel·lència per als 80 alumnes més destacats de l'ESO, que estudiaran en un centre exclusiu on rebran un ensenyament més exigent.

«Els països que no cuiden la formació dels seus millors estudiants es condemnen a frenar el seu creixement científic i intel·lectual», va argumentar Aguirre, a la vegada que va subratllar que en alguns països europeus existeixen institucions que diferencien la formació dels alumnes més avantatjats.

NOTA MITJANA SUPERIOR A 8

La conselleria d'Educació va explicar que el nou Batxillerat s'impartirà en un centre també nou com a experiència pilot amb alumnes de primer curs. Els 80 elegits seran distribuïts en les dues modalitats de batxillerat, la de ciències i tecnologia i la de ciències socials.

Només els 25 alumnes que hagin tret a final d'aquest curs premi extraordinari (les notes més altes de l'ESO) tindran plaça assegurada. La resta hauran de tenir una nota mitjana superior a 8.

Els seus professors també seran «els millors» de la comunitat, rebran un plus per donar classe als alumnes amb més bon rendiment i comptaran amb els mitjans tecnològics «més avançats».

El Ministeri d'Educació va eludir pronunciar-se sobre si el projecte, de moment només anunciat, és legal, però va recordar que en el seu pla d'acció hi ha programes d'aprofundiment de coneixements destinats als alumnes que destaquen i altres per als que tenen necessitats especials, «tots ells, als mateixos centres i en igualtat de condicions, sense separar els uns dels altres».

SARCASME

Els sindicats de l'ensenyament van qualificar l'anunci d'electoralista i van considerar que el projecte és «ridícul», «classista» i suposa «l'apartheid dels estudiants». Francisco García, portaveu de CCOO, i Eulalia Vaquero, portaveu d'IU a l'Assemblea de Madrid, van titllar de «sarcasme» que la presidenta «es preocupi dels millors i abandoni els que més ho necessiten amb una retallada dràstica dels programes d'educació compensatòria i dels professors de suport». García va recordar que durant el mandat d'Aguirre l'abandonament escolar primerenc ha crescut un 7% fins a situar-se en el 26,3%.

«¿Quin transport posarà tenint en compte que aniran al mateix centre alumnes de tota la comunitat?», es va preguntar Eduardo Sabina, de FETE-UGT. A parer seu, l'educació «ha de ser integradora, i treure els alumnes del seu entorn social és absurd».

Per la Federació d'Associacions de Pares Francisco Giner de los Ríos, aquest model «divideix i disgrega» els alumnes. El seu president, José Luis Pazos, va demanar «esperar», ja que Aguirre fa molts anuncis «que després no es tradueixen en res».

[inici](#)

GESTIONAR COOPERATIVES A LES ESCOLES RURALS: COM PREPARAR EMPRENEDORS

Classes d'Economia Aplicada. Això és el que fan setze escoles rurals del país des d'aquest any. La Fundació del Món Rural ha exportat la iniciativa que va endegar el govern asturià ja fa setze anys arran de la crisi minera i metal·lúrgica que va sacsejar aquest territori durant aquella època i que consisteix a desenvolupar la cultura emprenedora en el sistema educatiu. Inspirant-se en aquest model, la Fundació del Món Rural ha impulsat el programa *Emprendre a la Meva Escola*, que implica que tot el centre es converteixi en una cooperativa. La finalitat no és altra que conscienciar sobre la necessitat de fomentar l'emprenedoria a les zones rurals per mantenir l'equilibri territorial i així evitar la fuga de talent. Un dels impulsors del projecte i membre de la Fundació, Eduard Trepal, explica que l'objectiu "és desenvolupar una cooperativa a l'aula de manera real. Que la gestionin els mateixos alumnes i que el mestre simplement faci de guia".

Durant un parell d'hores a la setmana al llarg de tot el curs, alumnes de primària d'entre deu i onze anys viuen en primera persona la creació d'una cooperativa. Després d'acordar quin producte elaboraran, estableixen uns estatuts, signen l'acta de constitució, fan una aportació de capital (que va entre els dos i els deu euros) i escullen una junta directiva, amb president, secretari i tresorer. Aquest últim s'encarrega de portar la comptabilitat i elaborar els balanços econòmics. Els alumnes també preparen tota la documentació necessària per demanar un crèdit al banc (que no s'acaba sol·licitant, evidentment) després que el seu professor els hagi explicat com funciona un banc i quin tipus d'interès apliquen les entitats financeres.

Trepal remarca que tot aquest procés "els permet conèixer les regles del joc amb què es trobaran en la vida real". A finals de curs porten a terme la transacció econòmica amb un mercat al poble on venen els productes que han elaborat, com ara moneders, teules o, fins i tot, calçots que van plantar a l'hort de l'escola. Els beneficis no són gaire grans, es mouen entre els 150 i els 200 euros, i es fan servir perquè la classe faci una activitat conjunta. Un 10% dels ingressos es lliura a una ONG que els alumnes han escollit anteriorment. La valoració que fan de la iniciativa els seus promotors és molt positiva. "Els mestres diuen que els alumnes responen molt bé perquè se'ls dóna llibertat perquè siguin ells mateixos qui prenguin les decisions", relata Trepal. acostuma a ser alta perquè "si ho fan és que els motiva".

Tot i que a ESO normalment no es fa Economia, el Vila de Gràcia promou a tercer el programa *Muntem una Empresa!*, que permet als alumnes ser imaginatius, prendre decisions i aprendre a tenir iniciativa. La creació d'aquesta empresa virtual inclou elaborar un pressupost, fer un estudi de mercat per demostrar la viabilitat del projecte i fer una selecció de personal. L'Elena afirma que una de les parts més positives d'aquest projecte és que "treballen en grup i cada alumne hi aporta les seves millors virtuts". Any rere any no deixen de sorprendre-la amb les idees que tenen. "Amb 15 anys són molt imaginatius i no tenen por de fer el ridícul, que és el més important". Alguns fins i tot es podrien haver fet milionaris si haguessin tingut capital: "Uns alumnes es van inventar una motxilla amb rodes i la resta de la classe els va dir que això no tindria sortida, i al cap de poc ja es venia al mercat". Ara també té projectes brillants sobre la taula. Uns alumnes han presentat un projecte per muntar un diari esportiu digital i uns altres aposten per obrir una botiga on es venguin objectes antics relacionats amb el món del futbol, com ara samarretes o botes. Aquests últims ja han vist un local que seria idoni, però els falta el soci que hi inverteixi calés. Potser arribarà d'aquí uns anys, perquè ara tampoc no el necessiten.

VEURE VÍDEO DE L'INFO K, "NEGOCIS A CLASSE"

<http://www.tv3.cat/pprogrames/infok/infkVideo.jsp?idint=3453370&titol=Negocis%2520a%2520classe>

[*inici*](#)

OPINIÓ

UNIFORME I AUTORITAT

M. R. H. J. - (EL VENDRELL)

Els primers 100 dies del Govern la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, ha anat deixant anar globus sonda sobre temes de forma i fons. Primer va dir que no li agradaven els 'mètodes suaus', sense concretar gaire a què es referia. Després va parlar de la conveniència dels uniformes; es veu que anar uniformat arreglarà els problemes que tenim. I ja no parlaré de la idea de separar nens i nenes per qüestió de rendiment perquè em sembla fora de lloc.

Un altre membre de CiU, Josep Antoni Duran Lleida, també dóna consells sobre com s'ha d'impartir l'autoritat a classe i suggereix la tarima del mestre per aconseguir el respecte dels alumnes. No s'ha d'aclaparar docents que intenten fer una bona feina. El que cal és educar i explicar als alumnes per què no els volem comprar roba de marca en lloc de recórrer a la solució còmoda de vestir-los a tots igual. I l'autoritat es guanya; no és una qüestió de tarimes situades a més o menys altura.

[*inici*](#)

EL PERIODICO. 06.04.11

OPINIÓ: PETIT OBSERVATORI

LA BATA, COM A EINA DE TREBALL

JOSEP MARIA ESPINÀS, ESCRIPTOR I PERIODISTA

Ahir vaig anunciar que parlaria una mica més dels uniformes escolars, un tema que ara és polèmic. Hi ha qui n'és partidari, al·ludint, sobretot, a la manera de vestir d'algunes noies, considerada provocativa en una aula. Hi ha qui afirma que no és lícit establir una censura vestimentària i defensa la llibertat.

Avui vull fer referència als uniformes, perquè s'ha donat a entendre que imposar-los a les escoles és una restricció de la llibertat individual. Els uniformes despersonalitzen, s'ha dit. Francament, no ho veig clar. Sembla com si els alumnes i les alumnes arribessin a l'escola amb una identitat o una diferenciació molt marcada, cada un d'ells. Qualsevol que tingui curiositat per observar la moda adolescent s'adonarà que no és ben bé així. És clar que la identitat personal existeix, però hi ha unes formes de vestir, de parlar, de diversió que són uniformadores.

D'altra banda, l'uniforme no és, per principi, una eina repressiva, com abusivament s'ha dit. Hi ha vestuaris que caracteritzen els encarregats de la neteja urbana i uns altres que són propis dels guàrdies municipals, dels cuiners, dels futbolistes. I anem al punt bàsic: l'uniforme, ¿despersonalitza? Rotundament, no.

Ben al contrari, el vestuari indueix, quan cal, a la solidaritat. A la consciència de ser algú que comparteix alguna cosa amb algú altre. Potser el lector ha vist, a la televisió, una colla de nens japonesos que porten l'uniforme del Barça i canten, en català: «Som la gent blaugrana». Sí, som un col·lectiu. «Una bandera ens agermana», deien a cor.

Però hi ha un altre fet que considero important: quan el mecànic es posa la granota, sap que va a treballar. Quan la carnissera del mercat es posa el davantal blanc, sap que li toca treballar. Aquesta és, per a mi, una de les defenses més senzilles i raonables de l'uniforme. Separa clarament el temps de l'oci del temps de la feina, i la identitat personal no queda pas destruïda. Si quedés afectada, seria una identitat molt fràgil. Per això no faig una defensa de la bata escolar des del punt de vista estètic, o pràctic -que no es taqui o es gastí l'estimada roba personal- ni tampoc moralista, per evitar un excés d'exhibicionisme corporal a classe. No. Crec que si distingim la roba de casa, la de carrer i la de l'escola, la diferència de vestuari pot ajudar a estimular la molt necessària diferència d'actitud.

Ja sé que el progrés formatiu no depèn de posar-se una bata, però potser sí que és útil no confondre una aula amb el sofà de casa.

[*inici*](#)

EL PERIODICO. 06.04.11

CLASSES DE SEXE

*El Centre Jove d'Anticoncepció i Sexualitat, l'únic de la ciutat, fa 18 anys que forma professors i alumnes
Els professionals aclareixen els dubtes d'uns 5.000 joves a l'any*

Una noia s'asseu davant de la Mari Pau, la infermera del Centre Jove d'Anticoncepció i Sexualitat (CJAS), amb l'anul·lar estès i cara de no tenir-les totes. La professional li practica una petita punxada al dit i absorbeix les gotetes de sang amb un tub de plàstic, amb què més tard mulla una tira de paper que trigarà vint minuts a analitzar. «Si dóna positiu, farem una altra prova per confirmar que no és un error, si dóna negatiu no farà falta», li explica la Mari Pau a la noia. «Acostuma a donar positiu?», pregunta preocupada. «Poques vegades, per sort», contesta la infermera. Així funciona la prova ràpida del VIH i la sífilis que practica aquest centre d'educació sexual, que atén 5.000 consultes de joves a l'any.

Formació integral

El CJAS és l'únic equipament d'aquestes característiques que hi ha a Barcelona, ja que l'atenció a la salut sexual es va derivar fa uns anys als Centres d'Atenció Primària (CAP), que ofereixen una vegada per setmana l'anomenada Tarda Jove per atendre les consultes dels adolescents. El problema, segons la doctora Rosa Ros, directora del Centre Jove, és «la falta de recursos i de formació sobre educació sexual que tenen els professionals dels CAP».

«La sexualitat no s'ha d'abordar només en la seva part corporal, mèdica, sinó que s'ha de fer de forma integral, tenint en compte el seu univers afectiu i emocional. És un tema complex, no és gens fàcil treballar-lo bé», afegeix la doctora, que dirigeix la majoria dels cursos que realitza a aquests experts sanitaris. Al centre, que fa 18 anys que està en actiu, s'imparteix a més formació al professorat sobre com abordar aquesta qüestió amb els xavals. Però, sens dubte, el projecte més exitós del centre són els tallers, gairebé 400 a l'any, per a grups escolars. El seu objectiu és donar un espai als joves perquè resolguin dubtes i trencar mites que encara perviuen com que el sexe implica penetració.

«El tema estrella és la primera vegada. Les noies se sorprenden molt perquè els senten a ells dir que també estan nerviosos, que senten molta pressió», afirma una de les dinamitzadores d'aquesta activitat, Paula Baldi, especialista en salut sexual i reproductiva.

Altres inquietuds d'aquests xavals, la majoria d'entre 15 i 16 anys, són les malalties de transmissió sexual, la masturbació i l'anomenada pastilla de l'endemà. «És genial que vinguin i coneguin el centre, però no es poden quedar només aquí. S'ha de seguir amb l'educació sexual a l'escola i a casa, treballar l'afectivitat i el respecte. No n'hi ha prou d'informar sobre els mètodes anticonceptius», sentència Baldi.

[*inici*](#)

EL PAIS. 06.04.11

REPORTAJE

EL BALÓN, EL REY DEL RECREO

Un estudio muestra que los juegos que requieren movimiento son los preferidos de los alumnos

Los juegos que requieren movimiento, como el escondite y el pilla pilla, y los relacionados con el deporte siguen siendo hoy, a pesar de la aparición de las nuevas tecnologías, los protagonistas en los patios escolares de España. Un estudio, que tenía como objetivo ver a qué juegan los niños en los colegios, realizado por el Observatorio de Juego Infantil, asegura que los niños entre 6 y 12 años siguen prefiriendo este tipo de pasatiempos. Y, entre ellos, el balón es el rey, sobre todo, entre los niños. "Las niñas pequeñas, de siete y ocho años, prefieren juegos de movimiento y socialización. Cuando crecen pasan a charlar con sus amigas durante el recreo", explica Gonzalo Jover, autor del informe y catedrático de Teoría de la Educación en la Universidad Complutense.

El juego es un derecho fundamental; se estipuló en la convención de los derechos del niño de 1989. Sin embargo, son pocos los colegios que lo incluyen en el proyecto educativo; exactamente un 42%. "Se le ha preguntado a padres y profesores, por lo que los datos son muy precisos. Además, es una tendencia que va en aumento. El juego ayuda al desarrollo psicológico y cognitivo de los niños", asegura Jover. La mayoría de los centros, un 65%, planifica juegos para los recreos, más en públicos que en privados. Y se invierte de un 5% a un 10% de su presupuesto. "Me parece razonable para el dinero con el que cuentan normalmente los centros escolares", añade Jover.

"El patio se enriquece tanto si los niños usan las nuevas tecnología como el juego, pero deben saber que estas tareas tienen una intención. Como la educación en valores. Los profesores deben enseñar estos recursos con un fin", narra Jover. Tanto el recreo como las aulas deben ser espacios con "el fin último de la educación".

Además, el estudio destaca que los padres dedican muy poco tiempo a jugar con sus hijos, que las familias actuales tienen menos hijos y que han desaparecido los espacios terciarios, es decir, los que no son el colegio o el hogar. "Los niños no juegan como antes en la calle", señala Jover. Además, Han aumentado las horas frente al televisor, "y el 73% de los juguetes se concentran en Navidad, lo que puede generar un inadecuado consumismo", añade.

[*inici*](#)

ENTREVISTA A CARLES FOLGUERA DIRECTOR DE LA MASIA DEL FC BARCELONA

“S’HA DE SUMAR ESFORÇ I PACIÈNCIA AL TALENT”

La Masia del Barça deixarà pas a l'estiu a la nova residència de la ciutat esportiva de Sant Joan Despí. El canvi no ha de fer perdre el caliu ni el model d'èxit que ha catapultat noms que s'han convertit en referents mundials els últims anys, segons explica el seu director. L'exporter d'hoquei Carles Folguera (Bell-lloc d'Urgell, 1968) viu amb passió una responsabilitat que va assumir fa deu anys. A l'experiència a l'elit esportiva, amb un munt de títols col·leccionats, hi afegeix una formació en pedagogia i magisteri. Defensa la formació integral i el tracte proper i personal amb els joves.

És una bona època per presumir de planter i de la Masia.

Són bons moments per valorar que anem pel bon camí. És un èxit l'arribada de jugadors fets aquí al primer equip, per quantitat i sobretot per qualitat. És un moment màgic, espectacular.

L'última Pilota d'Or demostra que s'ha tocat sostre?

És molt difícil que es torni a repetir una promoció d'esportistes com aquests. És un moment de privilegi i de somni, però hem de pensar que s'ha d'intentar perpetuar el model i mantenir-nos com a referents.

L'èxit genera risc? A un jugador de la Masia li pot semblar fàcil arribar a dalt.

Jo crec que no. És bo tenir referents, il·lusió i expectativa de voler arribar-hi, de ser en un club que fa una aposta decidida pels que tenen talent i condicions, però que també són bona gent. Al talent, s'hi ha de sumar esforç i paciència. Sempre els diem que és un procés, que el camí és llarg i n'hi ha molts que acaben no aconseguint el que volien.

Ensenyen que no tot s'acaba al Barça?

Sí. Hi ha vida després del Barça. El que és important és aprofitar l'oportunitat que et dona el club en la teva formació. Bons entrenadors, competència i nivell als entrenaments, i instal·lacions i infraestructura que pocs equips tenen. Ho has d'aprofitar, que no et puguin fer cap retret en el sentit que no ho has donat tot.

La humilitat és el valor que més costa de promoure?

Són tots els valors que com a família farien que ens sentíssim orgullosos dels nostres fills. La humilitat, però també l'esforç i el respecte. Són tres dels valors fonamentals.

Sempre vesteix jugar al Barça, sobretot per a un adolescent.

A jugadors amb talent, el que els fa ser encara més especials és no creure-s'ho. Han de donar exemple als companys, als rivals i a tothom.

Si hi ha algun mandrós amb els estudis, què li diuen?

Els intentem oferir seguretat i un tracte molt personal. A part de la formació esportiva, n'hi ha d'humana, personal i acadèmica. I en aquest sentit també estem en un moment brillant. Onze jugadors del Barça B són universitaris. Tenim molts jugadors que s'estan formant esportivament a un màxim nivell i treuen hores per formar-se en diverses especialitats. Han d'entendre que han d'anar al cent per cent en tot allò que fan. I que la formació personal i acadèmica els donarà més oportunitats de futur.

Futbolistes universitaris. Estan trencant un tòpic?

En part és perquè, com a club, ens preocupa una formació integral. Ho basem tot, el sistema i els horaris, a fer compatible la formació esportiva amb la personal. I les famílies també hi tenen molt a veure.

Els pares són els primers que han de tocar de peus a terra?

Els pares han d'entendre que una cosa és poder destacar amb tretze o catorze anys i l'altra, arribar a dalt de tot. Han d'ajudar a fomentar els valors i buscar complicitat amb els fills i els formadors. Si els pressionen, malament.

Què es perdrà amb el canvi de lloc de la Masia, cap a Sant Joan Despí?

Això encara no ho sabem, però volem mantenir l'esperit de família, aquest caliu que hi ha. Millorarem en infraestructures, tecnologies, espais, possibilitats educatives i de formació. Però el caliu i la passió per la feina s'han de mantenir.

L'organigrama de tècnics i treballadors està ple d'exjugadors. Què significa?

Crec que és clau, afavoreix la nostra feina. Persones amb una alta responsabilitat saben bé què necessiten els que es formen perquè ho han viscut en primera persona. I la feina dels tècnics és increïble. Més que tècnics, fan d'educadors.